

D. O. M.

DE COSTARUM FRACTURA.

THESES

ANATOMICÆ ET CHIRURGICÆ.

I.

MIRA ossium compages suam humano corpori dignitatem conciliat, suum præbet adminiculum. Hoc quippè munimento destituta corporis moles nec stare posset nec in omnem sensum flecti ac moveri. Si ergo in ossibus quælibet supervenerit læsio, indè orietur non modo deformitas, sed etiam periculum imminebit majus minus-ve, habitâ partis aut læsionis ratione.

II.

INTER ossa costæ locum obtinent non ultimum. Iisdem ferè muniis deputantur, iisdem penè subjacent calamitatibus quarum

longè periculoſior fractura. Hæc poſtrema morbi ſpecies tractanda nobis incumbit, quam ut faciliùs explanare valeamus, multùm juvabit partium ſtructuram pernoſcere.

I I I.

Costæ duodecim utrinquè in veras & ſpurias diſtinctæ; oſſa ſunt complanata, longa & arcuata mediantibus cartilaginibus ſterno anticâ in parte conjuncta, poſteriùs verò vertebris dorſalibus. Una quæque coſta in partem mediam & extrema ſolet dividi, & in iis plurimæ annotandæ veniunt partes. Surſum & deorſum plurimis moventur coſtæ muſculis quorum alii proprii & alii communes habentur; aliundè ſecundùm totam thoracis peripheriam vaſa cujuſcumque generis quæ in coſtarum fracturis affici poſſunt diligenter ſunt obſervanda. Cum autem nimis in longum protraheretur ſingularum illarum partium deſcriptio, ſatis habebimus, ſi quæſtionibus ad objectum noſtrum pertinentibus, noſtris pro viribus reſponderimus.

I V.

Fracturam vocamus continuitatis in oſſe ſolutionem à quâcumque causâ externâ & contundente productam.

V

Variæ ſunt fracturarum ſpecies quibus coſtæ affici poſſunt; variis proindè ſpectandæ modis. Harum differentiæ à naturâ, figurâ, amotione partium fractarum nec non accidentibus repetuntur. Sic coſtarum fractura vel eſt ſimplex, vel compoſita, vel vulnere aut alio affectu ſtipata; tranſverſa etiam, obliqua, vel cum fragmentis diſtinguitur; prout etiam diverſimodè agit cauſa frangens, vel intrinſecùs vec extrinſecùs tendunt partes fractæ. Fracturam coſtæ ſubſequuntur quandoque dolor acutus, dyſpnæa, à puncturâ pleuræ vel pulmonum emphyſema, ab arteriæ intercoſtalis læſione hæmorragia ſeu interna ſeu externa; hæc autem accidentia ut plurimùm ſubſequentia, ſicut & cauſas, ætatem laborantis & habitum, diligenter explorari non ratio tantùm præſcribit, ſed & ars imperat.

V I.

Variis dignoſcuntur coſtarum fracturæ ſignis; quæ in communia & in propria, imò in æquivoca & certa diſtingui ſolent; illa autem ex tactû, viſû auditû & imprimis accidentibus deduci poſſunt. Si adſit in latere inæqualitas; ſi coſtæ ſegmenti pars promineat vel deprimatur; ſi in oſſe ſolutionem continui digiti ſentiant; ſi percipiatur crepitus; ſi ægra ſit reſpiratio; ſi denique prodeat emphyſema, hæc erit coſtæ fractæ diagnoſis. At Chirurgus vel peritiſſimus & longâ in arte experientiâ edoctus vix ac ne vix quidem dignoſcet coſtarum fracturas eo potiſſimùm caſu quo leviſſima aut potius nulla omnino partium læſarum disjunctio (frequens porrò id evenit) ſeu cùm maxima in membranæ communis textû cellulari aderit pinguedinis copia.

V I I.

Statuta ſemel fracturarum diagnoſi, prognoſis earumdem facili negotio infertur, modò parumper expendantur differentiæ.

V I I I.

Cum multiplex ſit fracturarum in coſtis ſupervenientium ſpecies, non una & eadem debet eſſe tractandi methodus. Si nulla aut ſaltem levis exſtet partium fractarum dimotio, nihil aliud tunc Chirurgo agendum, niſi ut partes affectas in ſtatû contineat naturali. Hoc autem præſtant ſitus, quies & apparatus idoneus.

I X.

Longe verò diverſa & multò laborioſior inſtituitur curandi ratio, ſi extremitates fracturam paſſæ à ſe invicem disjungantur, intùs projiciantur aut extûs compellantur, alia-ve ſupra aliam exſurgat; tunc ad reductionem diverſimodè confugiendum, imò pro re natâ ad inciſionem; apparatus vario modo diſponendus. Si læſæ arteriæ intercoſtalis adſint ſigna, hæmorragia juxtà artis regulas compeſcenda; quod ut obtineatur, detegendus arteriæ læſæ locus, & compreſſione ſolâ, ſi par ſit *,

* Ad hunc finem adhiberi poteſt ingenioſa machina comprimens à M. Belloq excogitata. *Vide Comm. Reg. Chir. Acad. tom. 2.*

vel ligaturâ si necesse fuerit, sanguinis effluxui obstandum. Emphysemati minori, vel topicis resolventibus; vel etiam incisione, si majus fuerit, succurrendum. Cæterùm costis tandem adunatis, vulnus ex artis normâ deligatur.

X.

QUEMADMODUM in curandis cæterorum ossium fracturis, ità quantùm ad costas attinet, tria occurrunt observanda; primum nempè ut extremitates inter se committantur; secundum ut in statû naturali contineantur; tertium deniquè ut futura præcaveantur accidentia, & præsentia, si quæ, sunt debitis debellentur remediis.

Has Theses, DEO JUVANTE, & Præside M. FRANCISCO-MICHAELE DISDIER, Artium & Chirurgiæ Magistro, Scholarum Præposito, Regiæque Chirurgorum Academiæ Consiliario, *tueri conabitur*, JOANNES BURGALIERE, *Cadurcensis, in almâ Universitate Parisiensi, Artium liberalium Magister.*

PARISIIS,

IN REGIIS CHIRURGORUM SCHOLIS;

Die Veneris 28ª. Septembris, à sesqui-secundâ post meridiem ad septimam, Anno R. S. H. 1764.

PRO ACTU PUBLICO

ET

MAGISTERII LAUREA.

Typis P. AL. LE PRIEUR, Regii Chirurg. Collegii Typographi.